

Hope College

Hope College Digital Commons

Van Raalte Papers: 1880-1889

Van Raalte Papers

6-10-1889

The Synod of the "Chr. Geref. Kerk in Nederland" Received a Letter, Written On This Date, from the Reformed Church in America Over the Issue of Freemasonry

Reformed Church in America

Nella Kennedy

Follow this and additional works at: https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1880s

Stadsarchief Rotterdam, Archief Gereformeerde Kerken This digitized material is intended for personal research/study only. The original documents may not be reproduced for commercial use in any form or by any means, electronic or mechanical, without permission in writing from [Stadsarchief Rotterdam](#).

Recommended Citation

Reformed Church in America and Kennedy, Nella, "The Synod of the "Chr. Geref. Kerk in Nederland" Received a Letter, Written On This Date, from the Reformed Church in America Over the Issue of Freemasonry" (1889). *Van Raalte Papers: 1880-1889*. 15.
https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1880s/15

This Book is brought to you for free and open access by the Van Raalte Papers at Hope College Digital Commons. It has been accepted for inclusion in Van Raalte Papers: 1880-1889 by an authorized administrator of Hope College Digital Commons. For more information, please contact digitalcommons@hope.edu.

10 June 1889

the Netherlands

The synod of the “Chr. Geref. Kerk in Nederland” received a letter, written on this date, from the Reformed Church in America over the issue of Freemasonry. The synod made a lengthy response to the letter in its response.

In Dutch; translation by Nella Kennedy, 2002.

Original in the Archives of the Gereformeerde Kerk in Rotterdam.

10 June 1889

To the Synod of the Reformed Church in the United States of North America

Welcome Brothers in our Lord Jesus Christ

The Synod of the "Chr. Geref. Kerk in Nederland" read with more than ordinary interest your brotherly and important letter of June 10, 1889.

It was good to appear in our midst, adding your voice to your heart, albeit it through a written epistle. How bad we would feel to see the brotherly ties broken which connect us in so many ways and so tenderly. Everything within us tells us that that may not, and must not, take place, but that the striving and seeking must be under the blessing of the Lord whose {two words illegible] to get with the taking away in the power of the Lord of the more or less disturbing speeches [?] which presently marks and disturbs us. [the translator could not make this sentence any more clearly]

How much we would like to be able to report that this so brotherly letter would have taken away all the objections in our midst concerning the allowing of Freemasonry in your midst.

[2]

Our hearts would have exulted in joy and thanksgiving to the Lord in the communion of saints.

And now, we beg of you, brothers, do not regard our further remarks as having originated from the desire to lay down the law to our brethren in Christ or to establish lordship over you. We are well aware of our insignificance and weakness.

We also do not desire, against the Word of the Lord, to meddle [in the affairs] of others. What propels us is the feeling by the community of saints according to the Word of God, and interest in the well being of the sheep of the Lord's flock. Many of those have been entrusted to us for years [are now] submitted to your care after emigration.

It pains us therefore very much that your writing disappointed the real issue.

We do feel the difficulty of your position in this. We actually have such great respect for our unalloyed Reformed principle not to interfere with the rights of the local churches and respective classes, but that they do not tolerate Freemasonry was not clear in your letter[s]. They do declare that they, as Synod, do not

[3]

sympathize with it, which we gladly accept, but even so they express not to be able to give testimony pro or con in a reasonable way. That especially draws our attention since it is not named under the [...word is illegible; therein??] [and?] condemned secret societies.

We even fear that the resolution of your Synod of 1880 (also with the best intentions) will promote tolerance of Freemasonry. In that resolution, after the character of various secret societies are described as wrong, without naming them. Also undoubtedly many will recognize Freemasonry in that [resolution]. Even so, finally, the admonition is heard that "this Synod advises consistories and classes "to be very kind and forbearing, and strictly constitutional in their dealings with individuals on this subject, and that they be and are

hereby affectionately cautioned against setting up any new or unauthorized tests of communion in the Christian Church.”

Does it not have all the appearance, to say it mildly, as if one is afraid that the evil, [even] as characterized as evil in it, will be seized forcefully and to go [word illegible].

Where do we see evidence and guarantee, dear brethren, also in your correspondence, that the evil of Freemasonry is not tolerated in your midst, but, as much as possible, is rejected and purged according to the Word of God

[4]

Also with the best will and with close considerations of your letters we did not succeed in discovering this anywhere.

This letter disappointed us the more since it only made mention of the Synodical resolutions until 1881, already taken before and we were more or less acquainted with them when the well-known resolution of 1882 was passed by the Synod of Zwolle by us. Whether since that time another position concerning Freemasonry has been accepted in your midst has to be doubted now unfortunately, although it may be possible that since that time more peace and harmony concerning this matter is reigning in your midst now, for whatever reason.

That, beloved brethren, has led to our position also. We have not spoken rashly, and prayerfully have addressed you. We cannot do else than to continue to pray and to beseech that this evil Freemasonry may be taken away from your midst.

To hear this would be joy to our soul. We look forward to that. We continue to hope and encourage it according to the Word of the Lord and in the Name of our God.

Brotherly blessings and greetings on behalf of the Synod
of the “Chr. Geref. Nederland”

The Ad Hoc Committee

Aan de Synode
der Reformd Church
in de Ver. Staten van N. America.

Welkerr. Proeders in onzen
Heere Jesus Christus,

Allet meer dan gewone belangstel-
ling heeft de Synode den Chr. Gereft
Werk in Nederland kennis genomen
van een broederlyke en belangryke schryf-
ven. d. d. 10 Junij 1809.

Allet een heer blybbaar gese-
an het harte nymmer een stem,
zij het ook slechts een misfene, in haan
middden te hooren. Hoe nuode van
te den broederlyken band verbroken
zien, die ons in zoo menigertlei aff-
riekt en zoo teker aan elkanders
verbrindt. Al wat u ons in zeyt
ons, dat dit niet mag en moet
geschieden, maar dat het streven
en vroyen moet zijn anders den zeyn
des Heeren dien nimmer toe te
halen met megneming in de megned-
heid des Heeren van een stem
vinn af meer verstonek tafpnen
ons merkt en waelt.

Hoe grom vanden ene den een
vensien u te kunne melden, dat
dit een zoo broederlyke schryven
onverschijnt alle bevrang in zake
het dullen den vrymetselarij in een

2
midder hande weggenomen. Ons
harte van dierlyf gefubeld hebben
van belangzaam en dankbaarheids
den Heere in de gemeenschap des
heiligen.

En nu, bidde me in, troestert,
beschouwt ons nadere opmerkingen
niet als geboren uit de zwicht
van onze broeders in Christus in
niet te willen stellen of van heer-
schappij over hen te willen voeren.
Wij zijn ons onze geringheid en
zwaarte bevestigd.

Wilt mensche me ons niet tegen
het woord des Heere in niet eens
anders over te bemoeien. Wat ons
drijft is het gevoel van de gemeen-
schap des heiligen van den Eeuwigen
Gods en belangstelling in het welzijn
van de schapen van 3 leeren anders,
van welke en zoveel, jaren lang
an onze zorg toevertrouwd, in
niet emigratie anders om te
stellen:

Dit smartt ons den uithoek zeer
dat een schrijver ons in zake de
eigentlijke kwestie telkenselde.

Het gevoel me het moeilijkte
van mine positie is dezes, zelfs het
me graste eerbied van een zwicht
zinnen geroef. Beginsel van niet
is te grijpen op de rechten des
plaatselijke kerken en respectueuse
Clafes, maar dat ze de vrij-
metelarij niet tolereert is ons niet
van schrijver niet andersdeur
den. Het verklaart ze, dat ze
alwetende niet niet horen

symptoomtheeert, hetwelk mij welgemeen
aannemen, maar evenveel spreekt ge
mit niet in staat te zijn om redelijken
wijze officieel voor af tegen hun
betreft te geven. Het is te meer
zucht dat onze aandacht, wijl ge hier
niet noemt onder de deelen u afge-
keurde geheime genootschappen.

Het is voer me dat het besluit van
Synode van 1800, vol bij de beste beoelvingen,
de tolerantie den vrijmetselarij zal benoede-
ren. Nadat in dat besluit verschillende
geheime genootschappen in hun handelen zijn
geteekend als verkeerd, zoudt ze niet name
te nemen, en tenminst buiten kerke veel
van de om de vrijmetselarij zullen besker-
men, luttel kinderlijk de vermaning, dat
deze Synode herkennde en Classis des
kerke aanraadt om zeen onseidelijk
en verdorpen te zijn en strikt con-
ditioneel u hunne middelen niet in-
nemen over dit anderszins e dat zij
bij dezer liefderijk gemeenschap
worden om geene meene e niet ge-
antwoordende facten door te stellen
van lidmestroom in de Christelike kerke

Het is niet al der schijne, om op zijn
voet te spreken, als of men laang is
dat het brood, vol door als te brood
geteekend, met brood zal worden
aangegeven, en te meer te geven.

Ervan blijft dan, geliefde broeders
en volgers dat van ^{blanke en vreesde} schijne, dat
het brood den vrijmetselarij in een
midde niet wordt getolereerd, maar
evenwel mogelijk na den brood
gort geveerd en getroffen uitgeruimd.

Wahr met der besten wil en nu nauwkeur
rij overnemen vuren letteren is het ons
niet gelukt die eijens te ontdekken.

Ge meen Helde dat schrijven ons
te leen, wijl het alleen melding maakt
van Synodale besluiten tot 1804, ons
alleen neem genomen vinn en ons neem
meer af mi bekend toen het bekend
besluit van 1802 ter Synode te Enzelle
door ons genomen wensch.

Al en deert hier tijd een andere
banding door in jegen de ontgretelens
is ons meden is ongenomen, moet dus
beloast worden betwijfelde, al misse
den avin, am welke redem ook, en
deert eenige tijd meer vrede en
harmonie ter desen zake en van
midder beerschen.

Daarvoor, gel. broeders, is ook
onze banding bevoor. Niet lichte
wij hebben me ons eenmaal uitgepro
ken en anders bekende opzien tot de
theere ons tot u gesent. Uij Kun
nen met anders den blije liden
en sommen doet toch dat bursey
de ontgretelens in dese besoren, de
ontgretelens, ont van midder weg

Dit te vernemen van ons een
blijdschap den viele tij, wij zien
en naar met ons blijmes en af
dragen en ^{dringen} ~~afdragen~~ blijmes
en het woord des theere en in den
Naam onzer Gots

Bilbom Arredentijn beslede
en grote en naam van de Synode
der Chr. Geref. e. Nederland
De Commissie ad hoc.

Wahrheit mit der besten Willen in uns rauchen
nig dreyer unen letteren is het ons
niet gelukt die eijens te ontdekken.

Te meer helde dat schrijven ons
te leen, wijl het alleen melding maakt
van Synodale besluiten tot 1801, ons
alleen reeds genomen wijs en ons reeds
meer af wie bekend toen het bekend
besluit van 1802 tot Synode te Ewelle
door ons genomen was.

Al in deert hier tijd een andere
banding over u jens de unijnrelans
is ons meden is aangenomen, moet dus
beloast worden betongfeld, al misse
den air, an welke reden ook, en
deert eenige tijd meer wrede en
harmonie ter doen zake is een
midder beerschen.

Daarvoor, gel. broeders, is ook
onze banding bevestigd. Niet lichte
dij telken we ons eenmaal uitgepro-
ber en anders biddende opzien tot de
Heere ons tot u gemen. Uij kun-
nen niet anders dan blijen bidden
en ommeken. Het toel dat burra
de unijnrelans in deze boeren, de
unijnrelans, met een middel wijf.

Dit te vernemen van ons een
blijdschap over vele tij, wij zien
en naar uit, wij blijen en af
dragen en ^{dringen is af om} ~~afbrekking blijen~~
en het woord des Heere en in de
Naam onzer Gots

Bilbom Broederlijk heil
en groete en naam van de Synode
van Chr. Genf. en Nederland
De Commissie ad hoc.

aan de Synode
der Reform Church
in de Ver. Staten van N. America.

Welkom. Broeders in onzen
Jules Jerns Christus,

Allet meer dan gewone belangstel-
ling heeft de Synode der Chr. Gereft
Wk. in Nederland kennis genomen
van een broederlijk en belangrijc schrjft
van d. d. 10 Junij 1859.

Allet deen voor blijbaars goed
aan het harte nagmael onse stam,
zij het ook slechts een misfene, in haan
midde te hooren. Uw noodde zou
te den broederlijken band verbraken
zien, die ons in uw meniglei. app.
tient en uw keeden aan elckanders
verbindt. Al wat in ons is zegt
ons, dat dit niet mag en moet
geschieden, maar dat het streven
en vragen moet zijn anders dan zejn
des Heeren dien naam toe te
halen met megeneming in de megen
heid des Heeren van wat stam
wie af meer verstonek kaspren
and merkt en waelt.

Hoe grom vanden one dan een
menschen u te kunne melden, dat
dit een zoo broederlijk schrjft
overzichts alle beverstante zaken
het duiden der untracselamij is een

2
in midden hante meegesomen. Ond.
harte van doornig gefubeld hebben
van bijstaan en dankbaarheid van
den Heere in de gemeenschap der
heiligen.

En nu, bidde me u, verzoeken,
beschouwt ons nadere opmerkingen
niet als gebone met de zucht
van onze broeders in Christus die
niet te willen stellen af van heer-
schappij over hen te willen waare-
lijk zijn ons onze geringheid en
zwakte bevestigt.

Wat menen me ons niet tegen
het woord des Heere in niet eens
anders dan te bevestigen. Wat ons
drijft is het gevoel van de gemeen-
schap der heiligen van den Eeuwigen
Gods en belangstelling in het welzijn
van de schape van de Heere, welke,
van welke en van welke, jammer lang
an onze zorg toevertrouwd, niet
niet emigratie anders van welke
stellen.

Het smart ons den cult zeer
dat van schrijven ons in zake der
eigenlijke kwestie telkens.

Wel gevoelen me het moeilijkte
van onze positie in dezen, zelfs hebben
me grante eerbied van van zoo
zwaren genot. Begrijpelt an niet
is te grijpen op de rechten der
plaatselijke Kerken en respectieve
Clashes, maar dat ze de wij-
metelarij niet toeneemt is ons niet
van schrijven met duidelijke geestes-
den. Wel verklaart ze, dat ze
alreeds sprake niet met haar

symptoomtheeert, hetwelk wij volquaan
 aannemen, maar evenveel spreekt ze
 uit niet in staat te zijn om redelijken
 wijze officieel voor of tegen hun
 getuigenis te geven. ~~Let~~ Te meer
 wordt dat onze aandacht, wijl ze haar
 niet noemt onder de deuren in afge-
 keerde geheime genootschappen.

Let meer we dat het besluit van
 Synode van 1800, wel bij de beste beoelinger,
 de tolerantie der vrijmetselarij zal benoede-
 ren. Nadat is dat besluit verspreidende
~~gehoeve~~ genootschappen in hun karakter zijn
 getekend als verheest, zonden ze niet name
 te nemen, en terwijl buiten krijste veel
 van de om de vrijmetselarij zullen werken
 mens, leeft kindelich de vernanning, dat
 deze Synode bestend en Cloas van
 "kerk aanvaardt om zeen onseidelijk
 en verdragen te zijn en strikt con-
 stitueels in hunne middelen met zich
 nemen over dat anderszins en dat zij
 bij dezer liefderijk genootschappen
 worden om geene nieuwe en niet ge-
 authoriseerde troeten door te stellen
 van lidmaatschap in de Christelijke kerk.

Kleef het niet al den schijn, om op zijn
 voortst te spreken, als of mer bang is
 dat het brood, wel over als testnaad
 getekend, met brood zal worden
 aangegeven, en te keer te gaan.

Waan blijft den, geliefen broeders
 wel volgens dat van schrijven ^{blanke en onvolledig} dat
 het brood der vrijmetselarij in een
 midden niet wordt getolereerd, maar
 evenveel mogelijk naar de woord
 gods gereed en getrouwe uitgeroepen.